

اتحاد کار

شماره ۱۳۳ دی ۱۳۸۴

ژانویه ۲۰۰۶

ETEHAD KAR
JANUARY 2006
VOL 12. NO. 1332

تماس با روابط عمومی سازمان:
نامه های خود را به آدرسهای زیر از
یکی از کشورهای خارج برای ما پست
کنید.

آدرس پستی (جدید):

ETEHAD
B. P. N° 351
75625 PARIS Cedex 13
France

آدرس سازمان در نروژ:

POST BOKS 6505
RODELO KKA
0501 OSLO 5
NORWAY

آدرس پست الکترونیکی

info@etehadefedaian.org

آدرس صفحه سازمان در اینترنت

www.etehadefedaian.org

۲۲۴۱۳۱۰۲۱۷ (۴۹) فاکس

۶۰۸۶۰۱۳۵۶ (۳۳) تلفن

بها معادل: ۱/۵ ارو

شانزدهم آذر را با

مبارزه برای آزادی دانشجویان زندانی گرامی بداریم!

بیش از نیم قرن از شانزدهم آذر ۱۳۳۲ که سه دانشجوی دانشکده فنی دانشگاه تهران، قندچی، بزرگ نیا و شریعت رضوی به ضرب گلوله نیروهای نظامی رژیم شاه به خاک افتادند گذشت. از آن روز که ۱۶ آذر "روز دانشجو" نامیده شد تا کنون، دانشجویان با همه افت و خیز هاییشان همواره در صحنه سیاسی حضوری ملموس و در مجموع، تحسین برانگیز داشته اند.

در این دوره ها دانشجویان گاه در نقش احزاب سیاسی ظاهر شده، تا بدیل قدرت پا پیش گذاشته و گاه در حد و توان خود نیز قادر به ایفای نقش نبوده اند. این جنبش که در تمامی حرکت های ضد استبدادی نقش آفرین بوده، در نوک پیکان مبارزه برای آزادی قرار داشته و در شکستن فضای اختناق موثر بوده است، آنگونه که باید از تاریخ مبارزات خود نیاموخته و به توان خود نیافزوده است.

یکی از مهمترین مشکلات این جنبش از گذشته های دور تا کنون، درک و برداشت ناروشن از نقش و جایگاه مبارزات دانشجویان در حرکت های آزادیخواهانه بوده است. در دوره شاه، جریانات روشنفکری که در پرداختن و تقویت جنبش دانشجویی نقش داشته اند، نگاهشان به این جنبش صرفا سیاسی و از زاویه قرار دادن آن در جایگاه احزاب سیاسی که برای قدرت مبارزه می کنند، بوده است. با چنین کارکردی، این جنبش همزمان با سرکوب جریانات سیاسی، با همان شدت و حدت زیر تیغ حکومت رفت واز فعالیت در محدوده دانشجویی و در دانشگاه نیز باز ماند و نتوانست تجارب خود را استمرار بخشد و جمع بندی کند.

با سر برآوردن جمهوری اسلامی از پس انقلاب مردم، باز هم این درک از جنبش دانشجویی دست نخورده ماند و حکومت، احزاب سیاسی و خود دانشجویان، این جنبش را به احزاب سیاسی متصل کرده و به استقلال آن آسیب رساندند. سرکوب نیروهای سیاسی، تقریبا تمامی واحدهای دانشگاهی متصل به آنان را از صحنه علنی دانشگاه حذف نمود و پس از آن، حکومتیان میدان دار اصلی تشکل های دانشجویی شدند. آزادی ستیزی حکومت جمهوری اسلامی دانشجویان را از این تشکل ها دور کرد و با سربرآوردن اصلاح طلبان حکومتی این تشکل ها عمدتا به زائده آنها بدل شدند. روشن شدن خود غرضانه بودن حمایت های اصلاح طلبان از این جنبش، چندی است که دانشجویان را به باز نگری در تشکل های وابسته به قدرت کشانده است و بزرگترین این تشکل ها یعنی دفتر تحکیم وحدت، امروز به استقلال از احزاب و قدرت سیاسی حاکم رسیده است.

ما براین باوریم که جنبش دانشجویی ایران می بایست با درس آموزی از تجارب گذشته و تعمیق آن بر استقلال خود پافشارده و در نقش خود پا به میدان گذارد. خطری که امروز این جنبش را تهدید می کند وارد شدن آن در غیاب احزاب سیاسی، به جای آنها و در نقش آنهاست. جنبش دانشجویی وظایف سنگینی پیش رو دارد که پرداختن بدان کار بس سترگی است.

دانشجویان به یک قشر و طبقه وابسته نیستند، از اقشار و طبقات مختلف و از ملیت های گونه گونه بر آمده اند از اینرو زمینه پذیرش دموکراسی را در درون خود دارند. آنها برای گرفتن حقوق خود تردید و تزلزل ندارند و مهمتر از همه، چون با دانش، علم و فکر سرو کار دارند، نیازمند تبادل آزاد نظر و فضای باز سیاسی اند. این مجموعه جنبش دانشجویی را در نوک پیکان مبارزه برای باز کردن فضای سیاسی قرار داده حرکتش را استبداد ستیزی می کند. در رک درست این وظایف و سازماندادن مبارزه در این راستا در خدمت تقویت جنبش آزادیخواهی مردم ایران قرار می گیرد.

جنبش دانشجویی با بازنگری و درس آموزی از تجارب مبارزاتی خود نیازمند است که برای خواسته های صنفی و سیاسی خود وسیعترین نیروی دانشجویی را به میدان کشانده با تکیه بر خواسته های دموکراتیک وسیع ترین حمایت اقشار و طبقات جامعه را از مبارزات آزادیخواهانه خود جلب کند. شرط اولیه و مقدماتی ادامه مبارزه و جلب نیروی وسیع تر دانشجویی نیز مبارزه برای رهائی دانشجویانی است که به جرم شرکت در مبارزه آزادیخواهانه به زندان افتاده اند. بدون ایستادگی بر این خواست، جلب و پشتیبانی وسیع مردم از مبارزات آینده دانشجویان چندان به بار نخواهد نشست.

جمهوری اسلامی در طی بیش از ۲۶ سال حاکمیتش همواره کوشیده است که سنگر دانشگاه را تسخیر و بر این مرکز آموزش و پرورش و فکر و اندیشه مسلط شود. آخرین نمونه تهاجم دولت جدید، انتصاب یک روحانی به ریاست دانشگاه تهران است که با اعتراض گسترده دانشجویان روبرو شده است. این تهاجم مترجمانه اگر توسط جنبش دانشجویی و با پشتیبانی همه آزاداندیشان و فرهیختگان کشورمان درهم شکسته نشود مقدمه تهاجمات بعدی خواهد شد.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران ضمن گرامیداشت ۱۶ آذر، یاد همه جانباختگان جنبش دانشجویی را گرامی می دارد و به همه دانشجویانی که در راه آزادی مرارت شکنجه و زندان را کرده اند درود می فرستد و اعلام می کند برای آزادی بی قید و شرط همه دانشجویان زندانی و همه زندانیان سیاسی از هیچ تلاشی دریغ نخواهد کرد.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۱۶ آذر ۱۳۸۴ برابر ۶ دسامبر ۲۰۰۵